

Цей документ слугує інструментом документації та укладачі не несуть жодної відповідальності за його зміст

► **V**

ДИРЕКТИВА 2005/60/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 26 жовтня 2005 року

про запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання коштів та фінансування тероризму

(Текст стосується ЄЄП)
(ОВ L 309, 25.11.2005, С.15)

Зі змінами внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	С	дата
► <u>M1</u>	Директивою 2007/64/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 листопада 2007 року	L 319	1	5.12.2007
► <u>M2</u>	Директивою 2008/20/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 11 березня 2008 року	L 76	46	19.3.2008

ДИРЕКТИВА 2005/60/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 26 жовтня 2005 року

про запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання коштів та фінансування тероризму

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, та зокрема перше та третє речення частини 2 статті 47, та статтю 95,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Європейського центрального банку ⁽²⁾,

А також діючи згідно із процедурою, встановленою статтею 251 Договору ⁽³⁾,

Оскільки:

(1) Значні потоки брудних коштів можуть зашкодити стабільності та репутації фінансового сектору та можуть бути загрозою для єдиному ринку, а тероризм може підірвати засади нашого суспільства. Додатково до заходів кримінального права, превентивні заходи через фінансову систему можуть принести результати.

(2) Міцність, цілісність та стабільність кредитних та фінансових установ та довіри до фінансової системи в цілому можуть серйозно загрожувати зусиллям злочинців та їх спілників, як у маскуванні походження кримінальних коштів, так і у спрямуванні законних або незаконних грошей на терористичні цілі. З метою уникнення того, щоб держави-члени вживали заходів із захисту власних фінансових систем, які можуть виявитися несумісними із функціонуванням внутрішнього ринку та приписами норм права, а також публічною політикою Співтовариства, необхідно вживати спільних заходів для всього Співтовариства.

(3) З метою сприяння злочинній діяльності, злочинці, що відмивають кошти та фінансують тероризм, можуть спробувати скористатися свободою руху капіталів та свободою надання фінансових послуг, як передбачено єдиною фінансовою зоною, якщо не буде вжито певних скоординованих заходів на рівні Співтовариства.

(4) У відповідь на всі ці загрози у сфері відмивання коштів, було прийнято Директиву Ради 91/308/ЄЕС від 10 червня 1991 року про запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання коштів⁽⁴⁾. Від держав-членів вимагалось заборонити відмивання коштів і зобов'язати фінансовий сектор, що поєднує кредитні установи та широкий спектр інших фінансових установ,

⁽¹⁾ Висновок представлений 11 травня 2005 року (ще не опублікований в Офіційному віснику).

⁽²⁾ ОВ С 40, 17.2.2005, С. 9.

⁽³⁾ Висновок Європейського Парламенту від 26 травня 2005 року (ще не опублікований в Офіційному віснику) та Рішення Ради від 19 вересня 2005 року.

⁽⁴⁾ ОВ L 166, 28.6.1991, С. 77. Директива зі змінами, внесеними Директивою 2001/97/ЄС Європейського Парламенту та Ради (ОВ L 344, 28.12.2001, С. 76).

▼В

ідентифікувати своїх клієнтів, зберігати відповідні данні, встановлювати внутрішні процедури навчання персоналу та захисту від відмивання коштів, та звітувати компетентним органам про будь-які ознаки відмивання коштів.

(5) Відмивання коштів та фінансування тероризму зазвичай здійснюється в міжнародному контексті. Заходи, вжиті виключно на національному рівні, чи, навіть, лише на рівні Співтовариства, без міжнародної координації та співробітництва, матимуть дуже обмежений результат. Заходи, затверджені Співтовариством у цій сфері, мають бути сумісними з іншими заходами, які вживаються в рамках інших міжнародних ініціатив. Заходи Співтовариства мають і надалі враховувати Рекомендації Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням коштів (далі - FATF), яка є головною міжнародною установою в сфері боротьби із відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. Оскільки Рекомендації FATF були суттєво переглянуті та розширені у 2003 року, Директива Співтовариства має бути узгоджена з цими новими міжнародними стандартами.

(6) Генеральна угода про торгівлю послугами (GATS) дозволяє членам затверджувати заходи, необхідні для захисту норм поведінки, попередження шахрайства, а також вживати обґрунтовані заходи, включаючи забезпечення стабільності та цілісності фінансової системи.

(7) Хоча спочатку відмивання коштів було обмежено тільки злочинами, пов'язаними з наркотиками, в останні роки з'явилася тенденція значного розширення визначення відмивання коштів на основі більш широкого спектру предикатних злочинів. Широкий спектр інструментів предикатних злочинів сприяє звітуванню про підозрілі операції та міжнародному співробітництву в цій галузі. Тому визначення серйозного злочину має бути узгоджене з визначенням серйозного злочину у Рамковому Рішенні Ради 2001/500/JHA від 26 червня 2001 року щодо відмивання коштів, ідентифікації, відслідковування, заморожування, арешту та конфіскації засобів та доходів від злочину (¹).

(8) Крім того, використання фінансової системи для спрямування кримінальних або навіть законних грошей на терористичні цілі створює ризик цілісності, належному функціонуванню, репутації та стабільності фінансової системи. Відповідно, превентивні заходи цієї Директиви мають включати не тільки маніпулювання коштами, що мають кримінальне походження, але також збір коштів чи власності на терористичні цілі.

(9) Директива 91/308/ЄЕС, хоча і накладала зобов'язання ідентифікації клієнта, але містила відносно невелику кількість вказівок щодо відповідних процедур. З огляду на важливість цього аспекту для попередження відмивання коштів, бажано, згідно з новими міжнародними нормами, ввести конкретніші та детальніші положення про ідентифікацію клієнта та будь-якого бенефіціарію, та перевірку їх особи. В цьому відношенні суттєвим є точне визначення поняття „бенефіціарій”. Коли ще не було визначено окремих бенефіціаріїв юридичної особи або установи, такої як фонд або траст, і, таким чином, неможливо ідентифікувати особу, яка є бенефіціарієм, достатньою буде ідентифікація кола осіб, які мають намір бути бенефіціаріями фонду або трасту. Ця вимога не має включати ідентифікацію осіб, які входять до цього кола бенефіціаріїв.

(10) Установи та особи, зазначені в цій Директиві мають, відповідно до цієї Директиви, ідентифікувати та перевіряють бенефіціаріїв. Для виконання цієї вимоги, вона має передаватися до тих установ та осіб, які користуються загальнодоступними записами бенефіціаріїв, запитують істотні дані у своїх

(¹) ОВ L 182, 5.7.2001, С. 1.

▼В

клієнтів, або отримують інформацію іншим чином, враховуючи рівень принципу належної обачності по відношенню до таких клієнтів щодо ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, що залежить від виду клієнту, ділових відносин, товарів та ведення ділових операцій.

(11) Кредитні угоди, у яких кредитний рахунок служить лише для погашення займу та виплати займу, який вступає в силу з моменту відкриття рахунку на ім'я клієнта кредитної установи, на якого поширюється дія цієї Директиви, відповідно до пунктів (а) - (с) частини 1 статті 8 вважаються прикладом типів операцій з найменшим ризиком.

(12) В межах того, що відповідні особи, які надають власність юридичної особи або установи маючи значний контроль за використанням цієї власності, ідентифікуються як бенефіціарії.

(13) Трастові відносини широко використовуються в комерційних процесах, як міжнародно-визнаний показник всеосяжних оптових фінансових ринків щодо яких здійснюється контроль. Зобов'язання щодо ідентифікації бенефіціарію, виходить не тільки з факту, що існують трастові відносини в цьому конкретному випадку.

(14) Ця Директива повинна також застосовуватися до тієї діяльності установ та осіб, яка здійснюється ними через Інтернет.

(15) Посилення контролю у фінансовому секторі підбурило осіб, які здійснюють відмивання коштів та фінансування тероризму шукати альтернативні методи для приховання походження злочинних доходів, зважаючи на те, що такі канали можуть використовуватися для фінансування тероризму, зобов'язання боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму мають покладатись на посередників страхування життя та трасти і компанії, які надають послуги.

(16) Суб'єкти, які вже підпадають під юридичну відповідальність страховика та у зв'язку з цим підпадають під дію цієї Директиви не повинен входити до категорії страхового посередництва.

(17) Діяльність особи як директора компанії або помічника не від себе особисто, дозволяє вважати особу, трастами або компаніями, які надають послуги. З цієї мети, визначення охоплює лише тих осіб, які діють як директор компанії або помічник для третьої особи та з метою підприємницької діяльності.

(18) Використання великих готівкових платежів довело, що воно є дуже уразливим до відмивання коштів та фінансування тероризму. Тому, у тих державах-членах, які дозволяють готівкові платежі на суму, що перевищує встановлений поріг, всі фізичні або юридичні особи, які займаються торгівлею товарами в межах підприємницької діяльності, підпадають під дію цієї Директиви, коли вони приймають такі готівкові платежі. Дилери дорогоцінними товарами, такими як, дорогоцінні каміння або метали, або витвори мистецтва, та аукціоністи (особи, як продають з аукціону), у будь-якому випадку підпадають під дію цієї Директиви, в разі виплати їм готівкових платежів, що становить 15 000 євро чи більше. Для забезпечення ефективного моніторингу відповідності цій Директиві потенційно широкої групи установ та осіб, держави-члени можуть сфокусувати свою діяльність щодо моніторингу, зокрема на тих фізичний та юридичних осіб, які здійснюють торгівлю товарами, що відносяться до групи товарів відносно високого ризику відмивання коштів або фінансування тероризму, у відповідності з принципом нагляду, заснованим на ризику. З огляду на різні випадки в різних державах-членах, держави-члени можуть вирішити прийняти більш строгі положення, з метою належним чином упорядковувати ризик щодо великих готівкових платежів.

(19) Директива 91/308/ЄЕС, поклавши зобов'язання на нотаріусів та інших незалежних професійних юристів залучила їх до сфери дії режиму Співтовариства щодо боротьби з відмиванням коштів; це має бути залишитись без змін у цій Директиві; такі професійні юристи, за визначенням держав-членів, є предметом

▼B

положень цієї Директиви коли вони беруть участь у фінансових та корпоративних операціях, включаючи надання порад щодо податків, де існує найбільший ризик, що послугами таких професійних юристів будуть зловживати з метою відмивання доходів від кримінальної діяльності або фінансування тероризму.

(20) В разі, якщо незалежні представники професій з надання юридичних порад, визначаються та контролюються на законодавчому рівні, такі як адвокати, які визначають правовий статус клієнта або представляють клієнта у судових процесах, не доречно, згідно із цією Директивою, накладати на них зобов'язання, відносно цих видів діяльності, звітувати про підозру у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму. Щодо будь-якого зобов'язання звітувати мають бути виключення стосовно звітування про інформацію, отриману до, під час або після судового процесу, або під час визначення правового статусу клієнта. Таким чином, юридичні поради мають залишатися обмеженими обов'язком професійної таємниці, за винятком, якщо тільки радник з юридичних питань сам бере участі у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму, якщо юридична порада дається для відмивання коштів або фінансування тероризму, або якщо юрист знає, що клієнт бажає отримати юридичну пораду з метою відмивання коштів або фінансування тероризму.

(21) Послуги, які можна безпосередньо порівняти, слід трактувати так само, коли вони надаються професіоналами, на яких поширюється дія цієї Директиви. З метою забезпечення поваги до прав, викладених у Європейській Конвенції захисту прав людини та основних свобод та Договору про створення Європейського Союзу, у справах із аудиторами, зовнішніми ревізорами (бухгалтерами) та податковими радниками, які в деяких державах-членах можуть захищати або представляти клієнта під час судових засідань або засвідчують правовий статус клієнта, інформація, яку вони отримають під час виконання цих завдань не має бути предметом обов'язків із звітування згідно з цією Директивою.

(22) Має бути визнано, що ризик відмивання коштів та фінансування тероризму не є однаковим в кожному випадку. Згідно із підходом, заснованим на ризику, у законодавстві Європейського Співтовариства слід запровадити принцип, який дозволяв би у відповідних випадках застосовувати щодо клієнтів спрощення режиму належної обачності.

(23) Часткове обмеження відносно ідентифікації бенефіціаріїв сукупних рахунків, які супроводжуються нотаріусами або іншими незалежними професійними юристами, не повинне шкодити виконанню зобов'язань нотаріусами та іншим незалежними професійними юристами згідно цієї Директиви. Такі зобов'язання включають необхідність для самих нотаріусів або інших незалежних професійних юристів ідентифікувати бенефіціаріїв сукупних рахунків, які ними супроводжуються.

(24) Відповідно, законодавство Європейського Співтовариства має визнавати, що певні ситуації становлять більший ризик відмивання коштів або фінансування тероризму. Хоча, слід визначати особу та ділові характеристики всіх клієнтів, проте існують випадки, коли необхідні особливо ретельні процедури ідентифікації та перевірки клієнта.

(25) Цей факт є особливо справедливим для ділових стосунків із особами, які обіймають, або обіймали важливі громадські посади, зокрема якщо вони походять із країн, де широко розповсюджена корупція. Такі зв'язки можуть наразити фінансовий сектор на значну небезпеку як відносно репутації, так і відносно законності. Міжнародні зусилля щодо боротьби з корупцією також підтверджують необхідність приділяти особливу увагу до таких справ та застосовувати достатньо повний комплекс заходів належної обачливості щодо клієнта по відношенню до внутрішніх політичних діячів, або посилений комплекс заходів належної обачливості щодо клієнта по відношенню до політичних діячів іншої держави-члена або третьої країни.

▼B

(26) Отримання дозволу від вищого керівництва для встановлення ділових відносин не включає отримання дозволу ради директорів, але безпосередньо вищого рівня ієрархії особи, яка намагається отримати цей дозвіл.

(27) З метою уникнення повторних процедур ідентифікації клієнтів, які ведуть до затягування та неефективності діяльності, бажано, за умов належних застережень, дозволити клієнтам при представленні посилалися на ідентифікацію, виконану в іншому місці. Коли установа або особа, які підпадають під дію цієї Директиви, покладаються на третю сторону, найбільша відповідальність за процедуру належної обачливості щодо клієнта залишається за установою або особою, якій представлений клієнт. Третя сторона, або особа, яка представляє клієнта, також несе відповідальність за всі вимоги цієї Директиви, включаючи вимогу звітування щодо підозрілих операцій та зберігати записи реєстрації в рамках ділових стосунків з клієнтом згідно цієї Директиви.

(28) У випадку наявності агентських або зовнішніх стосунків на контрактній основі між установами та особами, на яких поширюється дія цієї Директиви, та зовнішніми фізичними або юридичними особами, на яких не поширюється дія даної Директиви, будь-які зобов'язання щодо боротьби з відмивання коштів та фінансуванням тероризму для таких агентів та зовнішніх надавачів послуг, як складових частин установ або осіб, на яких поширюється дія цієї Директиви, можуть впливати лише з контракту, а не з цієї Директиви. Відповідальність за дотримання цієї Директиви має залишатися за установою або особою, на яку поширюється її дія.

(29) Інформація про підозрілі операції мають надаватися підрозділу фінансової розвідки (ПФР), який діє в якості національного центру з отримання, аналізу та направлення до компетентних органів звітів про підозрілі операції та іншої інформації, яка стосується можливого відмивання коштів або фінансування тероризму. Це не примушує держави-члени змінювати їхні існуючі системи звітування, в яких звітування відбувається через прокурора або інші правоохоронні органи, до тих пір поки інформація направляється своєчасно та нефільтровано до ПФР, дозволяючи їм здійснювати свої повноваження належним чином, включаючи міжнародне співробітництво з іншими ПФР.

(30) Шляхом часткового обмеження загальної заборони здійснення підозрілих операцій, установи та особи, яких стосується ця Директива, можуть здійснювати підозрілі операції до інформування компетентних органів, якщо відмова від здійснення є неможливою або може звести нанівець спроби виявлення бенефіціаріїв по підозрілим операціям з відмивання коштів або фінансування тероризму. Це, однак, має відбуватися без нанесення шкоди міжнародним зобов'язанням, прийнятим державами-членами щодо негайного замороження коштів або інших активів терористів, терористичних організацій або тих, хто займається фінансуванням тероризму, згідно з відповідними резолюціями Ради Безпеки ООН.

(31) Якщо держава-член вирішує використовувати привілеї, що надаються частиною 2 статті 23, вона може дозволити або вимагати від саморегулюючого органу, що представляє осіб, про яких йдеться в зазначеній статті, не передавати до ПФР будь-яку інформацію, отриману від таких осіб в обставинах, на які посилається зазначена стаття.

(32) Було декілька випадків, коли працівники, які звітують про свої підозри щодо відмивання коштів, зазнавали небезпеки або ворожих дій. Хоча Директива не може втручатися у юридичні процедури держав-членів, це є ключовим питанням з огляду на ефективність системи боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. Держави-члени мають бути обізнаними з цією проблемою та мають робити все можливе для захисту працівників від таких небезпек або ворожих дій.

▼B

(33) Розповсюдження інформації, про що йдеться в статті 28, має відбуватися у відповідності із правилами передачі персональних даних третім країнам, як це викладено в Директиві 95/46/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 24 жовтня 1995 року про захист осіб по відношенню до обробки персональних даних та про вільний рух таких даних ⁽¹⁾. Крім того, стаття 28 не може втручатися в національний захист даних та законодавство про професійну таємницю.

(34) Особи, які лише конвертують паперові документи на електронні дані та діють за контрактом із кредитною установою або фінансовою установою, не підпадають в сферу дії даної Директиви, а також будь-які фізичні або юридичні особи, які надають послуги кредитних або фінансових установ лише за допомогою системи повідомлень або інших систем підтримки для передачі коштів або за допомогою клірингових або розрахункових систем.

(35) Відмивання коштів та фінансування тероризму є міжнародними проблемами та зусилля у боротьбі з ними мають бути глобальними. Якщо кредитні та фінансові установи Співтовариства мають відділення та філії, що знаходяться в третій країні, в яких законодавство у цій сфері є недостатнім, вони повинні, для того, щоб уникнути застосування різних стандартів по відношенню до установи або групи установ, застосовувати стандарти Співтовариства або повідомити компетентні органи держави-члена, якщо таке застосування є неможливим.

(36) Важливо, щоб фінансові та кредитні установи були здатними швидко відповідати на запити щодо інформації про те, чи підтримують вони ділові відносини із названими особами. З метою ідентифікації таких ділових відносин для того, щоб бути здатними надавати інформацію швидко, кредитні та фінансові установи повинні мати ефективні системи на місцях, які є відповідними з розміром та характером їх бізнесу. В особливості це стосується кредитних установ та великих фінансових установ, що мають електронні системи в своєму розпорядженні. Це положення є особливо важливим в контексті процедур, направлених на заходи із замороження та конфіскації активів (включаючи активи терористів), у відповідності із чинним національним законодавством та законодавством Співтовариства про боротьбу з тероризмом.

(37) Цією Директивою визначені детальні правила заходів обачливості щодо клієнта, в тому числі посилені заходи обачливості щодо клієнтів високого ризику або підприємницьких відносин, такі як відповідні процедури визначення, чи є особа відомим політичним діячем, а також деякі додаткові, більш детальні вимоги, такі як наявність відповідних процедур та політики управління. Всі ці вимоги повинні виконуватися кожною з установ та осіб, передбачених цією Директивою, в той час як від держав-членів очікується детальне впровадження цих положень відповідно до особливостей різних професій та різниці у структурі та розміру установ та осіб передбачених цією Директивою.

(38) З метою забезпечення виконання законодавства Співтовариства установами та іншими суб'єктами, що належать до його сфери його дії, вони за можливістю повинні отримувати зворотній зв'язок про корисність та реалізацію звітів, які вони надають. З цією метою, а також для можливості нагляду за ефективністю їх систем боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, держави-члени повинні вести та вдосконалювати відповідну статистику.

(39) Під час реєстрації або ліцензування пункту обміну валюти, трасту та компанії, що надає послуги, або казино в межах країни, компетентні органи

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995, С. 31. Директива зі змінами внесеними Регламентом (ЄС) No 1882/2003 (ОВ L 284, 31.10.2003, С. 1).

▼B

повинні гарантувати, що особи, які керують або будуть керувати бізнесом таких суб'єктів та бенефіціарії таких суб'єктів були відповідними та справжніми особами. Критерії визначення, чи є особа відповідною та справжньою, повинні встановлюватись відповідно до національного законодавства. Як мінімум, такі критерії повинні відображати необхідність захисту таких суб'єктів від зловживання ними їх керівництвом або бенефіціаріями для злочинних цілей.

(40) Враховуючи міжнародний характер відмивання коштів та фінансування тероризму, координування та співробітництво між ПФР повинні здійснюватися у якомога ширшому сенсі, як зазначено у Рішенні Ради № 2000/642/JHA від 17 жовтня 2000 року, щодо організації співробітництва між підрозділами фінансових розвідок держав-членів стосовно обміну інформацією ⁽¹⁾, включаючи створення мережі FIU-net Європейського Союзу. З цією метою Комісія повинна надавати таку підтримку, як вимагає необхідність спрощення такого координування, включаючи фінансову підтримку.

(41) Важливість боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму повинна схилити держави-члени до створення ефективних, пропорційних та переконливих засобів покарання у національному законодавстві за порушення положень національного законодавства, прийнятих відповідно до цієї Директиви. Положення повинні бути розроблені для покарання фізичних та юридичних осіб. Оскільки юридичні особи часто використовуються для комплексного відмивання коштів або фінансування тероризму, санкції також повинні застосовуватись у відповідності до діяльності, яку здійснює юридична особа.

(42) Фізичні особи, що здійснюють будь-який з видів діяльності, зазначених в підпунктах (а) та (б) пункту 3 частини 1 статті 2 у складі юридичної особи, але на незалежній основі, повинні нести окрему відповідальність за невідповідність положенням цієї Директиви, за винятком випадків, передбачених статтею 35.

(43) Роз'яснення технічних аспектів правил, викладених у цій Директиві, може бути необхідним для забезпечення ефективного та достатньою мірою послідовного впровадження цієї Директиви, враховуючи різні фінансові інструменти, професії та ризики у різних державах-членах та технічний розвиток у сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансування тероризму. Комісія відповідно повинна бути уповноваженою приймати засоби впровадження, такі як певні критерії ідентифікації ситуацій низького або високого ризику, у яких будуть достатніми спрощені, або будуть доцільними посилені заходи обачливості, застосовані таким чином, що вони не змінюють основні елементи цієї Директиви, і що Комісія діє у відповідності до принципів, визначених у цій Директиві, після надання консультацій Комітету з питань боротьби з відмиванням коштів та фінансування тероризму.

(44) Засоби, необхідні для впровадження цієї Директиви, повинні прийматися у відповідності із Рішенням Ради № 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, яке визначає порядки впровадження виконавчих повноважень, наданих Комісії ⁽²⁾. З цією метою повинен бути створений новий Комітет з питань боротьби з відмиванням коштів та фінансування тероризму на заміну Комітету з питань повідомлень про відмивання коштів, заснований Директивою № 91/308/ЄЕС.

(45) З огляду на дуже суттєві зміни, що слід внести до Директиви № 91/308/ЄЕС, вона має бути скасована задля уникнення плутанини.

(46) Оскільки мета цієї Директиви, а саме запобігання використанню фінансових систем з метою відмивання коштів та фінансування тероризму,

¹ ОВ L 271, 24.10.2000, С. 4.

² ОВ L 184, 17.7.1999, С. 23.

належним чином не може бути досягнута державами-членами, і таким чином, для масштабності та ефективності цієї діяльності, досягнути кращим чином на рівні Співтовариства, Співтовариство може прийняти засоби, відповідно до принципу додатковості, як визначено у статті 5 Договору. Відповідно до принципу пропорційності, як визначено у статті, ця Директива не далеко відходить від засобів, необхідних для досягнення цієї мети.

(47) Виконуючи визначені виконавчі повноваження згідно цієї Директиви, Комісія повинна поважати наступні принципи: необхідність у високих рівнях прозорості та консультації з установами та особами, які підпадають під дію цієї Директиви, з Європейським Парламентом та Радою; необхідність гарантування того, що компетентні органи зможуть забезпечити відповідність з правилами; баланс витрат та прибутків установ та осіб, які підпадають під дію цієї Директиви, на довгостроковій основі будь-яких заходів імплементації; необхідність поважати необхідну гнучкість щодо застосування заходів впровадження згідно підходу чутливості до ризику; необхідність забезпечення узгодженості з іншим законодавством Співтовариства у цій сфері; необхідність захисту Співтовариства, його держав-членів та їх громадян від результатів відмивання коштів та фінансування тероризму.

(48) Ця Директива поважає фундаментальні права та ґрунтується на принципах, визначених зокрема у Хартії фундаментальних прав Європейського Союзу. Ніщо у цій Директиві не повинно трактуватися та застосовуватися у спосіб, який суперечить Європейській конвенції з прав людини,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

1. Держави-члени забезпечують заборону відмивання коштів та фінансування тероризму.
2. Для цілей цієї Директиви відмиванням коштів вважаються, вчинені умисно, такі дії:
 - a) обмін або передача власності, якщо відомо, що така власність виникла в результаті кримінальної діяльності чи участі в подібній діяльності з метою приховування або маскуванню незаконного походження власності чи сприяння будь-якій особі, яка здійснює подібну діяльність, ухилитися від юридичних наслідків своїх дій;
 - b) приховування або маскуванню справжньої природи, джерела, місцезнаходження, розміщення, руху, прав щодо власності чи прав на власність, якщо відомо, що така власність виникла в результаті кримінальної діяльності або участі в подібній діяльності;
 - c) придбання, володіння або використання власності, якщо на момент отримання було відомо, що подібна власність виникла в результаті кримінальної діяльності чи участі в подібній діяльності;
 - d) участь у будь-яких діях, об'єднання з метою здійснення, спроби здійснення і надання допомоги, співучасть, сприяння і консультування здійснення будь-яких дій, зазначених у попередніх підпунктах.
3. Відмивання грошей повинно розглядатись як таке, навіть коли діяльність, в результаті якої створювалася власність для відмивання, здійснювалася на території іншої держави-члена або на території третьої країни.

▼B

4. Для цілей Директиви, «фінансування тероризму» означає надання або збирання коштів будь-яким шляхом, прямо або опосередковано із наміром використання або за обізнаності, що вона буде повністю чи частково використовуватися з метою вчинення будь-якого злочину в рамках статей 1-4 Рамкового рішення Ради 2002/475/JHA від 13 червня 2002 року щодо боротьби з тероризмом ⁽¹⁾.

5. Знання, наміри або мета, необхідні як елемент діяльності, зазначеної в частинах 2 та 4, можуть бути наслідком об'єктивних обставин, що ґрунтуються на фактах.

Стаття 2

1. Ця Директива застосовуватись до:

- (1) кредитних установ;
- (2) фінансових установ;
- (3) таких юридичних або фізичних осіб, які займаються своєю діяльністю на професійній основі:
 - (a) аудиторів, зовнішніх ревізорів (бухгалтерів) та податкових радників;
 - (b) нотаріуси та інші незалежні професійні юристи, якщо вони беруть участь, діючи від імені та для клієнта, у будь-якій фінансовій трансакції або операції з нерухомістю, або у допомозі з планування або здійснення трансакцій (операцій) для клієнта, що стосується:
 - (i) купівлі та продажу нерухомості або підприємств;
 - (ii) управління грошми, цінними паперами або іншими активами клієнта;
 - (iii) відкриття або управління банківськими рахунками, ощадними (деPOSITними) рахунками або рахунками цінних паперів;
 - (iv) організації внесків, необхідних для створення, роботи або управління компаніями;
 - (v) створення, робота або управління трастами, компаніями або подібними структурами;
 - (c) осіб, які надають послуги трастам та компаніям, що не підпадають під визначення підпунктів (a) та (b);
 - (d) агентів з нерухомості;
 - (e) інших фізичних або юридичних осіб, що торгують товарами, коли платіж здійснюється готівкою в сумі, що дорівнює або перевищує 15000 євро, коли операція здійснюється одноразово або у декілька операцій, які здаються пов'язаними між собою;
 - (f) казино.

2. Держави-члени можуть вирішити, що юридичні або фізичні особи, які здійснюють фінансову діяльність випадково та обмежено, та коли існує дуже незначний ризик відмивання коштів або фінансування тероризму не підпадають під дію частин 1 або 2 статті 3.

Стаття 3

Для цілей цієї Директиви застосовуються такі визначення:

- (1) «Кредитна установа» означає кредитну установу, як визначено в першому підпункті частині 1 статті 1 Директиви 2000/12/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 20 березня 2000 року щодо започаткування та подальшого здійснення

⁽¹⁾ ОВ L 164, 22.6.2002, С. 3.

▼В

діяльності кредитних установ ⁽¹⁾, включаючи філії в межах значення частини 3 статті 1 тієї ж Директиви, які знаходяться у межах Співтовариства кредитних установ, тоді як їхні головні офіси знаходяться або в межах Співтовариства, або поза ними;

(2) «Фінансова установа» означає:

▼МІ

(а) інше підприємство, ніж кредитна установа, яке виконує одну або більше операцій, перелічених в підпунктах 2 - 12 та підпункті 14 Додатку I Директиви 2006/48/ЄС, включаючи діяльність пунктів обміну валюти (bureaux de change) ;

▼В

(b) страхова компанія, уповноважена належним чином згідно з положеннями Директиви 2002/83/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 5 листопада 2002 року щодо страхування життя ⁽²⁾, настільки, наскільки вона виконує діяльність у межах цієї Директиви;

(c) інвестиційна фірма (компанія), як визначено в підпункті 1 частини 1 статті 4 Директиви 2004/39/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 квітня 2004 року щодо ринків фінансових інструментів ⁽³⁾ ;

(d) колективне інвестиційне підприємство, яке продає свої продукти або акції;

(e) страховий посередник, як визначено в частині 5 статті 2 Директиви 2002/92/ЄС Європейського парламенту та Ради від 9 грудня 2002 року щодо страхового посередництва ⁽⁴⁾, за виключенням посередників згідно частині 7 статті 2 цієї Директиви, коли вони надають послуги зі страхування життя та інші послуги, пов'язані з інвестуванням;

(f) філії, якщо вони розташовані у Співтоваристві, фінансових установ, зазначених в підпунктах (a) - (e), а головні офіси яких знаходяться у Співтоваристві або за його межами;

(3) «власність» означає будь-які активи, матеріальні або нематеріальні, рухомі або нерухомі, відчутні або невідчутні, а також юридичні документи або інструменти в будь-якій формі, включаючи електронні або цифрові, що підтверджують право на або участь у певних активах.

(4) «кримінальна діяльність» означає будь-який вид кримінальної участі у здійсненні серйозного злочину.

(5) «серйозні злочини» означають, принаймні:

(a) діяння, як визначено у статтях 1-4 Рамкового рішення 2002/475/ЛНА;

(b) будь-які правопорушення, визначені в пункті (a) частини 1 статті 3 Конвенції Організації Об'єднаних Націй від 1988 року про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин;

(c) діяльність злочинних організацій згідно зі статтею 1 документа "Спільні дії" 98/733/ЛНА від 21 грудня 1998 року щодо віднесення до кримінального злочину участь у кримінальній організації, розташованій на території держави-члена Європейського Союзу ⁽⁵⁾

(d) шахрайство, принаймні серйозне, відповідно до частини 1 статті 1 і статті 2 Конвенції стосовно захисту фінансових інтересів Європейських Співтовариств ⁽²⁾;

⁽¹⁾ ОВ L 126, 26.5.2000, С.1. Директива зі змінами, внесеними Директивою 2005/1/ЄС (ОВ L 79, 24.3.2005, С.9)

⁽²⁾ ОВ L 345, 19.12.2002, С.1. Директива зі змінами, внесеними Директивою 2005/1/ЄС.

⁽³⁾ ОВ L 145, 30.4.2004, С.1.

⁽⁴⁾ ОВ L 9, 15.1.2003, С.3.

⁽⁵⁾ ОВ L 351, 29.12.1998, С.1

▼B

- (e) корупцію;
- (f) всі правопорушення, за які встановлюється відповідальність у вигляді позбавлення волі або затриманням на максимальний строк більше ніж один рік, або, для тих держав, що мають мінімальний поріг для правопорушень відповідно до своїх юридичних систем, всі правопорушення, за які встановлюється відповідальність у вигляді позбавлення волі або затримання на мінімальний строк більше ніж шість місяців.
- (б) «бенефіціарій» означає фізичну особу (осіб), яка повністю володіє або здійснює контроль над клієнтом та/або фізичну особу, від імені якої здійснюється операція або діяльність. Бенефіціарій повинен включати принаймні:
- (а) в разі корпорацій:
- (і) фізична особа (особи), яка повністю володіє або контролює юридичну особу шляхом прямого чи непрямого володіння або здійснення контролю над значним пакетом акцій або правами голосу у такій юридичній особі, включаючи через володіння акціями на пред'явника, на відміну від компанії внесеної у список компаній, яка здійснює регламентовану торгівлю, що підпадає під вимоги публікації фінансової звітності акціонерних компаній у відповідності із законодавством Співтовариства або під вимоги еквівалентних міжнародних стандартів; володіння 25% акцій плюс однією акцією вважається достатнім для досягнення цього критерію;
- (ii) фізична особа (особи), яка іншим чином здійснює контроль над керівництвом юридичної особи;
- (b) в разі юридичних осіб, таких як фонди, та юридичні організації, таких як трасти, які здійснюють управління коштами та розподіляють кошти:
- (і) коли майбутні бенефіціарії вже визначені, фізична особа (особи), яка є бенефіціарієм 25% або більше відсотків власності юридичної організації або юридичної особи;
- (ii) коли особи, які отримують вигоду від юридичної організації або юридичної особи, ще не визначені, група осіб, в основних інтересах яких юридична організація або юридична особа була заснована та здійснює діяльність;
- (iii) фізична особа (особи), яка здійснює контроль над 25% або більше відсотків власності юридичної організації або юридичної особи;
- (7) «особи, які надають послуги компаніям та трастам» означає будь-які фізичні чи юридичні особи, які шляхом ведення свого бізнесу надають такі послуги третім особам:
- (а) створюють компанії чи інші юридичні особи;
- (b) діють, або організовують для іншої особи діяльність, в якості директора чи секретаря компанії, партнера у товаристві, або мають схожі повноваження по відношенню до інших юридичних осіб;
- (c) забезпечує зареєстрований офіс, офіційну адресу, кореспондентську чи адміністративну адресу та інші пов'язані з цим послуги для компанії, товариства або іншої юридичної організації або юридичної особи;
- (d) діє, або організовує для іншої особи діяльність, в якості довіреної особи довірчої власності (трасту) або іншого подібної юридичної організації;
- (e) діє, або організовує для іншої особи діяльність, в якості номінального акціонера замість іншої особи на відміну від компанії, яка здійснює

(¹) ОВ С 316, 27.11.1995, С.49.

▼B

регламентовану торгівлю, що підпадає під вимоги публікації фінансової звітності акціонерних компаній у відповідності із законодавством Співтовариства або підвимоги еквівалентних міжнародних стандартів;

(8) «політичні діячі» означає фізичних осіб, яким надані або надавались значні державні функції та близькі члени сім'ї, або близькі співробітники таких осіб;

(9) «ділові стосунки» означають ділові, професійні чи комерційні стосунки, які пов'язані з професійною діяльністю установ або осіб, які підпадають під дію цієї Директиви, та передбачають з моменту становлення таких стосунків, елемент певної тривалості таких стосунків;

(10) «банк-оболонка» означає кредитну установу, або установу залучену до подібної діяльності, зареєстровану у країні (території), де вона фактично не знаходиться та не є членом банківського об'єднання за наявності цілеспрямованого наміру та здійснення керівництва.

Стаття 4

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб положення цієї Директиви розповсюджуються повністю або частково на сфери діяльності та категорії підприємницької діяльності, на відміну від установ та осіб зазначених в частині 1 статті 2, які залучені до діяльності, що особливо може використовуватися з метою відмивання коштів або фінансування тероризму.

2. Коли держава-член вирішить розповсюдити положення цієї Директиви на сфери діяльності та категорії підприємницької діяльності, на відміну від тих, що підпадають під частину 1 статті 2, вона повинна проінформувати про це Комісію.

Стаття 5

Всі держави-члени можуть приймати або залишати чинними суворіші вимоги у сфері дії цієї Директиви для запобігання відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

ГЛАВА II

ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ОБАЧЛИВОСТІ ЩОДО КЛІЄНТІВ

СЕКЦІЯ I

Загальні положення

Стаття 6

Держави-члени мають заборонити своїм кредитним та фінансовим установам вести анонімні рахунки або анонімні банківські розрахункові книжки. Шляхом часткового обмеження частини 6 статті 9, держави-члени повинні в усіх випадках вимагати, щоб власники та бенефіціарії існуючих анонімних рахунків та анонімних банківських розрахункових книжок якнайшвидше вживали заходи належної обачливості щодо клієнтів та у будь-якому випадку перед тим, як такі рахунки або банківські розрахункові книжки будуть використані у будь-який спосіб.

Стаття 7

Установи та особи, на яких поширюється дія цієї Директиви мають застосовувати заходи належної обачливості щодо клієнтів у таких випадках:

(a) при встановленні ділових стосунків;

- (b) під час виконання випадкових операцій по поточних рахунках (короткочасних депозитах) на суму 15000 євро та більше, незалежно від того, чи проводиться операція одноразово, чи у кілька операцій, які видаються пов'язаними між собою;
- (c) коли є підозра у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму, незалежно від будь-якого часткового обмеження, винятку чи порогової величини;
- (d) коли існують сумніви щодо правдивості або відповідності раніше отриманих ідентифікаційних даних клієнтів.

Стаття 8

1. Заходи належної обачливості щодо клієнтів мають включати в себе:
 - (a) ідентифікація клієнта та перевірка його особи на основі документів, даних або інформації, отриманої від надійного та незалежного джерела;
 - (b) ідентифікація, коли це доцільно, бенефіціарію та застосування ризикових та достатніх заходів для перевірки його особи для того, щоб установа або особа, яких стосується ця Директива, були задоволені своїм знанням бенефіціарію, включаючи, коли це стосується юридичних осіб, трастів та подібних юридичних утворень, вжиття ризикових та достатніх заходів для розуміння того, яке право власності належить клієнту та для розуміння структури управління клієнта;
 - (c) отримання інформації про мету та характер намірів цих ділових стосунків;
 - (d) проведення постійного моніторингу ділових стосунків, включаючи перевірку операцій, які здійснювались протягом таких стосунків, для забезпечення того, здійснювані операції співвідносяться із знанням про устанovu або особу клієнта, бізнес установи або клієнта та ступінь ризику, включаючи при необхідності, джерело коштів та підтвердження, що такі документи, дані та інформація вчасно поновлюються.
2. Установи та особи, яких стосується ця Директива, застосовують до кожного клієнта вимоги належної обачливості, наведені в частині 1, але можуть визначати межу застосування таких заходів з урахуванням ступеню ризику в залежності від типу клієнта, ділових стосунків, продуктів чи операції. Установи або особи, яких стосується ця Директива, мають бути здатними продемонструвати компетентним органам, зазначеним в статті 37, включаючи саморегулюючі органи, що межа заходів, з огляду на ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, є підходящою.

Стаття 9

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб перевірка особи клієнта та бенефіціарію відбувалась до встановлення ділових стосунків або проведення операції.
2. Шляхом часткового обмеження частини 1, держави-члени можуть дозволити, щоб перевірка особи клієнта та бенефіціарію завершувалась протягом встановлення ділових стосунків, якщо це необхідно для того, щоб не переривати нормальне ведення бізнесу та якщо наявний низький ризик відмивання коштів та фінансування тероризму. В таких випадках ці процедури мають бути завершені якнайшвидше після першого контакту.
3. Шляхом часткового обмеження частин 1 та 2, держави-члени можуть, по відношенню до бізнесу із страхування життя, дозволити перевірку особи бенефіціарію за полісом після встановлення ділових стосунків. В такому випадку, перевірка має відбуватися перед або під час виплати або під час або перед тим, як бенефіціарій намагається використати свої права, надані йому за полісом.

▼В

4. Шляхом часткового обмеження частин 1 та 2, держави-члени можуть дозволити відкриття банківського рахунку за умови наявності достатніх заходів безпеки для пересвідчення того, що операції не виконуються клієнтом або від його імені до моменту повного дотримання вищезазначених положень.

5. Держави-члени повинні вимагати, щоб, якщо зацікавлена установа або особа, яка є нездатною дотримуватися підпунктів (а), (b) та (c) частини 1 статті 8, не проводила операцію за банківським рахунком, не встановлювала ділових стосунків або не проводила операцію, або завершила ділові стосунки, та у відповідності із статтею 22 надала звіт до підрозділу фінансової розвідки (ПФР) по відношенню до клієнта.

Держави-члени не повинні бути зобов'язаними застосовувати попередній під-параграф у випадку, коли нотаріуси, незалежні професійні юристи, аудитори, зовнішні ревізори (бухгалтери) та податкові радники при засвідченні юридичного статусу їх клієнта або виконанні своїх обов'язків із захисту або представленні інтересів такого клієнта у судовому процесі або по відношенню до судового процесу, включаючи надання консультації щодо порушення або уникнення судового процесу.

6. Держави-члени вимагають, щоб установи та особи, яких стосується ця Директива, застосовували заходи належної обачливості щодо клієнтів не тільки до всіх нових клієнтів, але також, при нагоді, і до існуючих клієнтів залежно від ступеня ризику.

Стаття 10

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб всі клієнти казино ідентифікувалися та дані щодо їх особи перевірялись у разі покупки або обміну ігрових фішок вартістю 2 000 євро або більше.

2. Вважається, що казино, які перебувають під державним наглядом, мають у будь-який момент відповідати вимогам належної перевірки клієнтів, якщо вони реєструють, ідентифікують та перевіряють дані про особу своїх клієнтів одразу або до входу у казино, незалежно від обсягу придбаних ігрових фішок.

СЕКЦІЯ 2

Спрощення заходів належної обачливості щодо клієнтів

Стаття 11

1. Шляхом часткового обмеження частин (а), (b) та (d) статті 7, статті 8 та частини 1 статті 9, установи та особи, яких стосується ця Директива, не повинні вимагати виконання положень цих статей, якщо клієнтом є кредитна або фінансова установа, на яку поширюється дія цієї Директиви, або кредитна чи фінансова установа, яка знаходиться в третій країні та висуває вимоги, еквівалентні викладеним в цій Директиві, та за дотримання таких вимог здійснюється контроль.

2. Шляхом часткового обмеження частин (а), (b) та (d) статті 7., статті 8 та частини 1 статті 9, держави-члени дозволяють установам та особам, яких стосується ця Директива, не застосовувати заходи належної обачливості щодо клієнтів по відношенню до:

(а) зареєстрованих компанії, чії цінні папери прийняті до продажу на регульованих ринках в межах визначення Директиви 2004/39/ЄС в одній або більше держав-членів та зареєстровані компанії із третіх країн, які підпадають під вимоги публікації фінансової звітності акціонерних компаній у відповідності із законодавством Співтовариства;

(b) бенефіціаріїв об'єднаних рахунків, яких ведуть (які мають) нотаріуси та інші незалежні юристи із держав-членів, або з третіх країн за умови, що вони підпадають під вимоги боротьби із відмиванням коштів та фінансуванням

▼B

тероризму згідно з міжнародними нормами та знаходяться під наглядом щодо відповідності цим вимогам та за умови, що інформація про ідентифікацію бенефіціарію є доступною, за запитом, для установ, які діють в якості депозитних установ для об'єднаних рахунків;

(с) національні державні органи,

або по відношенню до будь-якого клієнта, що представляє низький ризик відмивання коштів або фінансування тероризму, та відповідає технічним критеріям, встановленим у відповідності із пунктом (b) частини 1 статті 40

3. У випадках, вказаних в частинах 1 та 2, установи та особи, на яких поширюється дія цієї Директиви, у будь-якому випадку збирають достатню інформацію для визначення можливості застосування до клієнта обмежень, зазначених у цих пунктах.

4. Держави-члени інформують одна одну та Комісію про випадки, коли вони вважають, що третя країна виконує вимоги, викладені у пунктах 1 або 2 або в інших випадках, та відповідає технічним критеріям, встановленим у відповідності із статтею 40(1)(b).

5. Шляхом часткового обмеження частин (a), (b) та (d) статті 7, статті 8 та частини 1 статті 9 держави-члени дозволяють установам та особам, на яких поширюється дія цієї Директиви, не застосовувати заходи належної обачливості щодо клієнтів по відношенню до:

(a) полісів страхування життя, за якими річна премія не перевищує 1 000 євро або разова премія не перевищує 2 500 євро;

(b) страхових полісів для пенсійних схем, якщо відсутній застереження уступки та поліс не може бути використаний в якості допоміжного;

(с) пенсій, за вислугою років або подібних схем, що забезпечують переваги для працівників при звільненні, якщо внески робляться шляхом утримання із заробітної платні та за правилами цієї схеми не дозволяється переуступати відсотки;

(d) електронних грошей, як це визначено в пункті (b) частини 3 статті 1 Директиви 2000/46/ЄС Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу від 18 вересня 2000 року щодо започаткування діяльності та її ведення установами, які проводять електронні розрахунки ⁽¹⁾, та пруденційного нагляду за ними, якою встановлюється, якщо пристрій не може бути поповнений, то електронний пристрій для зберігання, який надається в розпорядження власників для цілей здійснення платежів, може вміщувати максимальну суму не більше 150 євро, або, якщо пристрій не може бути поповнений, встановлюється обмеження у 2 500 євро на загальну суму, по якій ведуться справи протягом календарного року, за винятком, коли сума у 1 000 євро або більше погашається протягом того ж календарного року пред'явником, про що йдеться у статті 3 Директиви 2000/46/ЄС,

або по відношенню до будь-якого іншого продукту або операції, що представляє низький ризик відмивання коштів або фінансування тероризму та відповідає технічним критеріям, встановленим у відповідності із пунктом (b) частини 1 статті 40.

Стаття 12

Коли Комісія прийме рішення у відповідності із частиною 4 статті 40, держави-члени мають заборонити установам та особам, на яких поширюється ця Директива, застосовувати заходи спрощення належної обачливості до кредитних і фінансових установ або зареєстрованих компаній, із третіх країн, які мають до цього відношення або інших установ, виходячи із ситуацій, які відповідають технічним критеріям, встановленим у відповідності із пунктом (b) частини 1 статті 40.

⁽¹⁾ ОВ L 275, 27.10.2000, С. 39.

СЕКЦІЯ 3

Посилення заходів належної обачливості щодо клієнтів

Стаття 13

1. Держави-члени вимагають від установ та осіб, яких стосується ця Директива, застосовувати, в залежності від ступеню ризику, посилені заходи належної обачності щодо клієнта на додаток до заходів, визначених у статтях 7, 8, та 9 (6), у випадках, які за своїм характером, можуть становити підвищений ризик відмивання коштів або фінансування тероризму, та принаймні у випадках, зазначених в частинах 2, 3, 4, та в інших ситуаціях підвищеного ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, які відповідають технічним критеріям, встановленим у відповідності із пунктом (с) частини 1 статті 40.

2. Коли клієнт при ідентифікації не був фізично присутній, держави-члени вимагають від таких установ та осіб вживання особливих та достатніх заходів компенсації підвищеного ризику, наприклад, застосування одного або більше із наступних заходів:

(а) пересвідчення, що дані про особу клієнта встановлювались за допомогою додаткових документів, даних або інформації;

(б) додаткових заходів із перевірки або засвідчення поданих документів, або вимога підтвердженого засвідчення кредитною або фінансовою установою, на яку поширюється дія цієї Директиви;

(с) пересвідчення, що перший платіж по операціям виконується через рахунок, відкритий кредитною установою на ім'я клієнта.

3. Відносно закордонних кореспондентських банківських відносин із установами-респондентами з третіх країн, держави-члени вимагають від своїх кредитних установ, щоб вони:

(а) збирали достатню інформацію про установу респондента для повного розуміння характеру бізнесу респондента та з'ясування із загальнодоступних джерел наявної інформації про репутацію установи та якість нагляду;

(б) оцінювали заходи з контролю за боротьбою із відмиванням коштів та фінансуванням тероризму в установі респондента;

(с) отримували схвалення вищого керівництва перед встановленням нових кореспондентських банківських відносин;

(д) документували відповідні зобов'язання кожної установи;

(е) з огляду на платежі, що підлягають оплаті, були б задоволені тим, як кредитна установа респондента перевірила дані про особу та провела триваючі заходи належної обачності щодо клієнтів маючи прямий доступ до рахунків кореспондента, та як змогла надати кореспондентської установи, на запит, наявні дані відносно належної обачності щодо клієнтів.

4. Відносно операцій та ділових відносин із політичними діячами, що проживають в іншій державі-члені або третій країні, держави-члени вимагають від таких установ та осіб, на яких поширюється дія цієї Директиви:

(а) наявність відповідних процедур з управління ризиками для визначення чи є клієнт політичним діячем;

(б) схвалення вищого керівництва для встановлення ділових відносин з такими клієнтами;

(с) вживати відповідних заходів встановлення джерела статку та джерел коштів, що залучені до ділових відносин або операції;

▼**B**

(d) проводити постійний посилений моніторинг ділових відносин.

5. Держави-члени забороняють кредитним установам вступати або продовжувати кореспондентські банківські відносини із банками-оболонками та вимагають, щоб кредитні установи вживали розумних заходів для забезпечення того, щоб вони не вступали та не продовжували кореспондентські банківські відносини з банком, який відомий як такий, що дозволяє використання своїх рахунків банком-оболонкою.

6. Держави-члени забезпечують, щоб установи та особи, на яких поширюється дія цієї Директиви, приділяли особливу увагу будь-якій загрозі відмивання коштів та фінансування тероризму, що може виникнути з боку товарів чи операцій, які можуть сприяти анонімності, та при необхідності вживати заходів для попередження їх використання з метою відмивання коштів та фінансування тероризму.

СЕКЦІЯ 4**Виконання третіми сторонами****Стаття 14**

Держави-члени можуть дозволяти установам та особам, на яких поширюється дія цієї Директиви, покладати на треті сторони виконання вимог пунктів (a), (b) та (c) частини 1 статті 8. Однак, остаточною відповідальністю за виконання таких заходів лежить на установі або особі, якої стосується ця Директива та яка доручила виконання третій стороні.

▼**M1****Стаття 15**

1. Якщо держава-член дозволяє кредитним та фінансовим установам, визначеним в пункті (1) або (2) частини 1 статті 2, розташованим на її території, щоб на них покладалась як на третю сторону всередині країни, ця держава-член повинна, у будь-якому разі, дозволяти установам та особам, визначеним частиною 1 статті 2, розташованим на її території, визнавати та акцептувати, відповідно до положень статті 14, результати виконання вимог заходів обачливості щодо клієнта, визначених пунктами (a) - (c) частини 1 статті 8 що здійснюються, відповідно до цієї Директиви, установою, визначеною в пунктах (1) або (2) частини 1 статті 2, в іншій державі-члені, за винятком пунктів обміну валюти та платіжних установ, як визначено в частині 4 статті 4 Директиви 2007/64/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 листопада 2007 року щодо платіжних послуг на внутрішньому ринку⁽¹⁾, який забезпечує головним чином платіжні послуги зазначені в підпункті 6 Додатка цієї Директиви, включаючи фізичні та юридичні особи, які отримують користь від виключення відповідно статті 26 цієї Директиви, та дотримуватись вимог, визначених статтями 16 та 18, навіть якщо документи або дані, на яких ґрунтуються ці вимоги, відрізняються від тих, що вимагає держава-член, до юрисдикції якої відноситься клієнт.

2. Якщо держава-член дозволяє пунктам обміну валюти, зазначеним в пункті (a) частини 2 статті 3 та платіжним установам, як, визначено частиною 4 статті 4 Директиви 2007/64/ЄС, які головним чином забезпечують платіжні послуги зазначені в підпункті 6 Додатка цієї Директиви, розташованим на її території, щоб на них покладалась як на третю сторону всередині країни, ця держава-член повинна, у будь-якому разі, дозволяти їм визнавати та акцептувати, відповідно до статті 14 цієї Директиви, результати виконання вимог заходів обачливості щодо клієнта, визначених пунктами (a) - (c) частини 1 статті 8, що здійснюються, відповідно до цієї Директиви, тією самою категорією установ в іншій державі-члені та дотримуються вимог, визначених статтями 16 та 18, навіть якщо документи або дані, на яких ґрунтуються ці вимоги, відрізняються від тих, що вимагає держава-член, до юрисдикції якої відноситься клієнт.

⁽¹⁾ ОВ L 319, 5.12.2007, С.1

3. Якщо держава-член дозволяє особам, визначеним в підпунктах (а) – (с) пункту 3 частини 1 статті 2, розташованим на її території, покладатись та третю сторону всередині країни, ця держава-член повинна, у будь-якому разі, дозволяти їм визнавати та акцептувати, відповідно до положень статті 14, результати виконання вимог заходів обачливості щодо клієнта, визначених пунктами (а) – (с) частини 1 статті 8, що здійснюються, відповідно до цієї Директиви, особою, визначеною в підпунктах (а) – (с) пункту 3 частини 1 статті 2, в іншій державі-члені та дотримуватись вимог, визначених статтями 16 та 18, навіть якщо документи або дані, на яких ґрунтуються ці вимоги, відрізняються від тих, що вимагає держава-член, до юрисдикції якої відноситься клієнт.

Стаття 16

1. Для цілей цієї секції під «третіми сторонами» розуміються установи та особи, визначені у статті 2, або подібні установи та особи, що знаходяться в третіх країнах, та які виконують такі вимоги:

- (а) обов'язкова професійна реєстрація, передбачена законодавством;
- (б) застосування вимог заходів належної обачливості щодо клієнта, вимог збереження документів, відповідно до або рівноцінно до положень цієї Директиви, та їх відповідність вимогам цієї Директиви знаходиться під контролем у відповідності із Секцією 2 Глави V, або вони знаходяться в третій країні, яка застосовує рівноцінні вимоги відповідно до положень цієї Директиви.

2. Держави-члени повинні інформувати одна одну та Комісію про випадки, коли вони вважають, що третя сторона виконує вимоги, викладені в пункті (б) частини 1.

Стаття 17

Коли Комісія приймає рішення відповідно до частини 4 статті 40, держави-члени забороняють установам та особам, на яких поширюється ця Директива, покладатись на треті сторони з третьої країни, зацікавлених у виконанні вимог, визначених пунктами (а) – (с) частини 1 статті 8.

Стаття 18

1. Треті сторони негайно надають інформацію, запитувану у відповідності із вимогами визначеними пунктами (а) – (с) частини 1 статті 8, установі або особі, яка підпадає під дію цієї Директиви, до якої відноситься клієнт.

2. Відповідні копії ідентифікаційних та підтверджувальних даних та інша відповідна документація про особу клієнта або бенефіціарію негайно направляється, на запит, третьою стороною до установи або особи, яка підпадає під дію цієї Директиви, до якої відноситься клієнт.

Стаття 19

Ця частина не застосовується до субдоговірних або агентських стосунків у випадку, коли на основі контракту зовнішній постачальник послуг або агент має розглядатись як частина установи або особи, на яких поширюється дія цієї Директиви.

ГЛАВА III

ОБОВ'ЯЗКИ ЩОДО ЗВІТУВАННЯ

СЕКЦІЯ I

Загальні положення

Стаття 20

Держави-члени вимагають, щоб установи та особи, на яких поширюється дія цієї Директиви, приділяли особливу увагу будь-якій діяльності, яку вони вважають особливо сприятливою, за своїм характером, для відмивання коштів або фінансуванню тероризму та, зокрема, складні чи незвичні великі операції та всі незвичні схеми операцій, які не мають очевидної економічної чи юридичної мети.

Стаття 21

1. Кожна держава-член створює ПФР для ефективної боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.

2. Такий ПФР має бути створений як центральний національний підрозділ. Він відповідає за отримання, (за наявності достатніх повноважень - запит) аналіз та направлення до компетентних органів, розкриття інформації, що ймовірно стосується відмивання коштів, фінансування тероризму, або вимагається національним законодавством або нормами. Він має бути забезпечений відповідними ресурсами для виконання своїх завдань.

3. Держави-члени забезпечують безпосередній або опосередкований, на тимчасовій основі, доступ ПФР до фінансової, адміністративної та правоохоронної інформації, необхідної для належного виконання завдань ПФР.

Стаття 22

1. Держави-члени вимагають від установ та осіб, на яких поширюється дія цієї Директиви, та відповідно від директорів та співробітників цих установ, співпрацювати повністю:

(а) швидко інформуючи ПФР за власною ініціативою, якщо установа або особа, на яких поширюється дія цієї Директиви, знають, підозрюють чи мають достатні підстави підозрювати, що здійснюється спроба, вчиняється або вчинено відмивання коштів або фінансування тероризму;

(б) швидко забезпечуючи ПФР на його вимогу всією необхідною інформацією відповідно до порядку, встановленому законодавству.

2. Інформація, зазначена в частині 1 направляється до ПФР держави-члена, на території якої знаходиться установа чи особа, яка направляє цю інформацію. Зазвичай направляють інформацію особа чи особи, уповноважені відповідно до порядку, визначеному статтею 34.

Стаття 23

1. У випадку обмежень, передбачених частиною 1 статті 22, якщо особа визначена підпунктами (а) та (б) пункту 3 частини 1 статті 2, держави-члени можуть призначати відповідний саморегулюючий орган для відповідних професій, як орган, який замість ПФР слід інформувати в першій інстанції. Без упередженості щодо частини 2, визначений саморегулюючий орган передає, у таких випадках, інформацію до ПФР швидко та у повному розмірі.

2. Держави-члени не зобов'язані застосовувати вимоги, зазначені в частині 1 статті 22 до нотаріусів, незалежних професійних юристів, аудиторів, зовнішніх бухгалтерів та податкових радників щодо інформації, яку вони отримують від одного зі своїх клієнтів, в процесі засвідчення правового статусу свого клієнта або в процесі виконання завдання, захисту або представництва свого клієнта у судовому процесі чи у зв'язку з судовим провадженням, включаючи пораду щодо ініціювання або уникнення провадження, незалежно, чи була така інформація отримана до, під час або після таких проваджень.

Стаття 24

1. Держави-члени вимагають, щоб установи та особи, на яких поширюється дія цієї Директиви, утримувались від проведення операцій, про які вони знають чи підозрюють у зв'язку з відмиванням коштів або фінансуванням тероризму, поки вони не виконають необхідні дії, згідно з пунктом (а) частини 1 статті 22. У відповідності із законодавством держав-членів, установам можуть бути надані вказівки не здійснювати операцію.

2. Якщо існує підозра, що операція посилить відмивання коштів або фінансування тероризму, та коли утримання в такий спосіб неможливе чи може звести нанівець зусилля з відслідковування винагородоодержувачів, які підозрюються у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму, після цього відповідні установи та особи негайно повідомляють ПФР.

Стаття 25

1. Держави-члени забезпечують, що, якщо в ході перевірок установ та осіб, на яких поширюється дія даної Директиви, компетентними органами, визначеними статтею 37, або в інший спосіб, такі органи виявлять факти, що можуть стосуватися відмивання коштів або фінансування тероризму, вони швидко інформують ПФР.

2. Держави-члени забезпечують, щоб наглядові органи, уповноважені, відповідно до законодавства, здійснюють нагляд за фондовими, обмінними та фінансовими похідними ринками, інформували ПФР у випадку виявлення фактів, що можуть свідчити про відмивання коштів або фінансування тероризму.

Стаття 26

Розкриття інформації, передбаченої статтею 22 та 23, установою чи особою, на яких поширюється дія цієї Директиви, або працівником чи директором такої установи або особи, сумлінно, як передбачено частиною 1 статті 22 та статтею 23, не становить порушення будь-яких обмежень щодо розкриття інформації, які визначаються контрактом або будь-якими законодавчими, регулюючими чи адміністративними положеннями, та не тягне за собою жодної відповідальності з боку установи чи особи, або їх директорів чи співробітників.

Стаття 27

Держави-члени вживають належних заходів для захисту співробітників установ чи осіб, на яких поширюється дія даної Директиви, які звітують внутрішньо, або до ПФР про підозру у відмиванні коштів або фінансування тероризму, проти погроз чи ворожих дій проти них.

СЕКЦІЯ 2

Заборона розкриття інформації

Стаття 28

1. Установи та особи, на яких поширюється дія цієї Директиви та їх директори і співробітники не повинні розкривати інформацію клієнту, якого це стосується, та третім особам факт того, що інформація була передана у відповідності із статтями 22 та 23, або що може вестися або ведеться розслідування по факту відмивання коштів або фінансування тероризму.

2. Заборона, яку викладено в частині 1, не стосується розкриття інформації компетентним органам, про яких йдеться в статті 37, включаючи саморегулюючі органи, або розкриття інформації для правоохоронних цілей.

3. Заборона, викладена в частині 1, не повинна перешкоджати розкриттю інформації між установами з держав-членів, або третіх країн, за умови, що вони відповідають вимогам, викладеним в частині 1 статті 11, належачи до тієї ж самої групи, як це визначено частиною 12 статті 2 Директиви 2002/87/ЄС Європейського Парламенту та Ради Європи від 16 грудня 2002 року про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими підприємствами та інвестиційними фірмами у фінансовому конгломераті ⁽¹⁾.

4. Заборона, викладена в частині 1, не повинна перешкоджати розкриттю інформації між особами, визначених в підпунктах (а) та (б) пункту 3 частини 1 статті 2, з держав-членів або третіх країн, які накладають вимоги, еквівалентні до тих, що викладені в цій Директиві, що виконують професійну діяльність, в якості працівника або інакше, в межах однієї й тієї ж юридичної особи або мережі. Для цілей цієї статті, «мережа» означає більшу структуру, до якої належить особа, та яка поділяє спільну власність, управління або відповідний контроль.

5. Для установ або осіб, визначених в пунктах 1, 2 та підпунктах (а) та (б) третього пункту частини 1 статті 2 у випадках, пов'язаних з одним клієнтом або однією й тією ж операцією, що залучає дві або більше установи або осіб, заборона, викладена в частині 1, не повинна перешкоджати розкриттю інформації між відповідними установами або особами, за умови, що вони знаходяться в державі-члені, або у третій державі, яка накладає вимоги, еквівалентні визначеним цією Директивою, та що вони належать до однієї й тієї ж професійної категорії та є суб'єктом однакових зобов'язань по відношенню до професійної таємниці та захисту персональних даних. Інформаційний обмін має використовуватися лише з метою запобігання відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

6. Якщо особа, про яку йдеться в підпунктах (а) та (б) пункту 3 частини 1 статті 2, намагається відмовити клієнта від незаконної діяльності, це не має становити розкриття інформації в межах значення частини 1.

7. Держави-члени інформують одна одну та Комісію про випадки, коли вони вважають, що третя держава відповідає умовам, визначеним частинами 3, 4 або 5.

Стаття 29

Якщо Комісія приймає рішення у відповідності із частиною 4 статті 40, держави-члени мають заборонити розкриття інформації між установами та особами, на яких поширюється дія цієї Директиви, та зацікавленими установами і особами з третьої держави.

⁽¹⁾ ОВ L 35, 11.2.2003, С. 1.

ГЛАВА IV

ВЕДЕННЯ ОБЛІКУ ТА СТАТИСТИЧНІ ДАНІ

Стаття 30

Держави-члени вимагають від установ та осіб, на яких поширюється дія цієї Директиви зберігати такі документи та інформацію для використання при проведенні будь-якого розслідування або для аналізу можливого відмивання коштів або фінансування тероризму ПФР або іншими компетентними органами, відповідно до національного законодавства:

- a. в процесі здійснення заходів належної обачності щодо клієнта, копії або посилання на необхідні докази за період щонайменше п'ять років після завершення стосунків із клієнтом;
- b. у випадку ділових стосунків та операцій, підтверджувальний доказ та записи, що складаються з оригіналів документів або копій, які приймаються при судовому розгляді відповідно до положень національного законодавства, за період щонайменше п'ять років після здійснення операцій або закінчення ділових стосунків.

Стаття 31

1. Держави-члени вимагають від кредитних та фінансових установ, на які поширюється дія цієї Директиви, вживати, де це можливо, у своїх філіях та дочірніх компаніях, що знаходяться у мажоритарній власності, та розташовані у третіх країнах, заходів щонайменше еквівалентних визначеним у цій Директиві відносно належної обачності щодо клієнта та ведення обліку.

В разі, якщо законодавство третьої країни не забезпечує застосування таких еквівалентних заходів, то держава-член вимагає від зацікавлених кредитних та фінансових установ таким чином інформувати компетентні органи відповідно своєї держави-члена.

2. Держави-члени та Комісія інформують одна одну про випадки, коли законодавство третьої країни не дозволяє застосовувати всі заходи, які вимагаються першим пунктом частини 1 та з метою вирішення цього питання, можуть здійснюватися скоординовані дії.

3. Держави-члени вимагають у разі, якщо законодавство третьої країни не дозволяє застосування заходів, що вимагаються у першому пункті частини 1, кредитні або фінансові установи вживали додаткових заходів для ефективного управління ризиком відмивання коштів або фінансування тероризму.

Стаття 32

Держави-члени вимагають, щоб їх кредитні та фінансові установи мали системи, що дозволяють швидко та в повному обсязі відповідати на запити ПФР або інших установ, згідно з їх національним законодавством щодо того, чи підтримують або підтримували вони протягом останніх п'яти років ділові стосунки із зазначеною фізичною чи юридичною особою та про характер цих ділових стосунків.

Стаття 33

1. Держави-члени забезпечують власну спроможність переглядати ефективність своїх систем боротьби із відмиванням коштів та фінансуванням тероризму шляхом ведення комплексної статистики з питань, пов'язаних із ефективністю таких систем.

2. Така статистика має щонайменше охоплювати численні звіти про підозрілі операції, надані ПФР, заходи вжиті за цими звітами та щорічний підрахунок кількості розслідуваних справ, кількість осіб, підданих кримінальному

▼В

переслідуванню, та кількість осіб, засуджених у справах про відмивання коштів або фінансування тероризму, та яка кількість майна була заморожена, арештована або конфіскована.

3. Держави-члени забезпечують публікацію консолідованого огляду цих статистичних звітів.

ГЛАВА V

ПРИМУСОВІ ЗАХОДИ

СЕКЦІЯ 1

*Внутрішні процедури, навчання та зворотний зв'язок**Стаття 34*

1. Держави-члени вимагають від установ та осіб, на яких поширюється дія даної Директиви, встановлювати адекватну та відповідну політику та процедури належної обачності щодо клієнта, звітування, ведення обліку, внутрішнього контролю, оцінки ризику, управління ризиком, управління процесом відповідності та співробітництво для попередження та запобігання операцій, пов'язаних з відмиванням коштів, та фінансуванням тероризму.

2. Держави-члени вимагають, щоб кредитні та фінансові установи, на яких поширюється дія цієї Директиви, передавали коли це необхідно, інформацію щодо відповідної політики та процедур філіям та дочірнім компаніям, що знаходяться у мажоритарній власності, розташовані у третіх країнах.

Стаття 35

1. Держави-члени вимагають, щоб установи та особи, на яких поширюється дія цієї Директиви, вживали належних заходів щодо ознайомлення своїх відповідних працівників із чинними положеннями, які розроблені на основі цієї Директиви.

Такі заходи включають участь відповідних працівників у спеціальних постійних навчальних програмах з метою допомогти їм розпізнавати операції, що можуть бути пов'язані із відмиванням коштів або фінансуванням тероризму та для навчання їх як діяти в цих випадках.

Коли фізична особа, яка підпадає під одну з категорій, визначену в пункті 3 частини 1 статті 2, здійснює професійну діяльність в якості працівника юридичної особи, зобов'язання, визначені у цій Секції, мають скоріше застосовуватись до юридичної, ніж до фізичної особи.

2. Держави-члени забезпечують, щоб установи та особи, на яких поширюється дія цієї Директиви, мали доступ до оновленої інформації про практику відмивання коштів або фінансування тероризму, та про ознаки, які допомагають виявляти підозрілі операції.

3. Держави-члени забезпечують, де доцільно, вчасний зворотній зв'язок щодо ефективності звітів та подальші дії за звітами щодо підозри у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму.

СЕКЦІЯ 2

*Нагляд**Стаття 36*

1. Держави-члени забезпечують, щоб, з метою законного ведення діяльності, пункти обміну валюти і трасти, та компанії, що надають послуги, отримали ліцензії

▼В

та були реєстровані, а також щоб казино отримували ліцензію з метою законного ведення діяльності.

► **M2** ----- ◀

2. Держави-члени вимагають від компетентних органів відмовляти у реєстрації та ліцензуванні юридичним особам, зазначеним в частині 1, якщо вони не встановили, що особи, які дійсно здійснюють керівництво або будуть керувати діяльністю цих юридичних осіб, або їх бенефіціарії, є підходящими та належними особами.

Стаття 37

1. Держави-члени вимагають від компетентних установ щонайменше ефективного моніторингу та вжиття необхідних заходів для забезпечення відповідності вимогам цієї Директиви з боку всіх установ та осіб, на яких поширюється дія цієї Директиви.

2. Держави-члени забезпечують, щоб компетентні установи мали належні повноваження, включаючи імперативні повноваження щодо надання будь-якої інформації, що відноситься до моніторингу відповідності та здійснювати перевірки, та мали належні ресурси для виконання своїх функцій.

3. Щодо кредитних та фінансових установ і казино, компетентні органи повинні мати розширені повноваження щодо нагляду, особливо можливість проведення перевірок на місцях.

4. Щодо фізичних та юридичних осіб, про яких йдеться в підпунктах (а) – (е) пункту 3 частини 1 статті 2, держави-члени можуть дозволити застосування функцій, зазначених в пункті 1, відповідно до ступеня ризику.

5. Щодо осіб, про яких йдеться в підпунктах (а) та (б) пункту 3 частини 1 статті 2, держави-члени можуть дозволити саморегулюючим органам застосування функцій, зазначених в частині 1, забезпечуючи їх відповідність частині 2.

СЕКЦІЯ 3

Співробітництво

Стаття 38

Комісія надає таку допомогу, яка буде необхідною для сприяння співробітництву, включаючи обмін інформацією між ПФР країн Співтовариства.

СЕКЦІЯ 4

Санкції

Стаття 39

1. Держави-члени забезпечують, щоб фізичні та юридичні особи, що підпадають під дію цієї Директиви, несли відповідальність за порушення національних нормативно-правових актів, прийнятих на виконання цієї Директиви. Покарання має бути ефективним, пропорційним та переконливим.

2. Без перешкоди праву держав-членів накладати кримінальне покарання, держави-члени забезпечують, відповідно до їх національного законодавства, що можуть бути вжиті належні адміністративні заходи або можуть бути накладені адміністративні санкції щодо кредитних та фінансових установ за порушення національних положень, прийнятих відповідно до цієї Директиви. Держави-члени мають забезпечити, що ці заходи або санкції є ефективними, пропорційними та переконливими.

3. Щодо юридичних осіб, держави-члени забезпечують, щоб юридичні особи принаймні несли відповідальність за порушення, визначені в частині 1, якщо ці

▼В

порушення вчинені заради отримання прибутку будь-якою особою, яка діє особисто або як частина органу юридичної особи, здійснюючи керівництво юридичною особою, на основі:

- (a) повноважень представляти юридичну особу;
- (b) повноважень приймати рішення від імені юридичної особи, або
- (c) повноважень здійснювати контроль в межах юридичної особи.

4. На додаток до частини 3, держави-члени забезпечують, щоб юридичні особи несли відповідальність за недостатнє здійснення нагляду чи контролю особою, визначеною в частині 3, якщо в результаті цього було здійснено порушення, визначене в частині 1, на користь юридичної особи особою, що їй підпорядковується.

ГЛАВА VI

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНІ ЗАХОДИ

Стаття 40

1. З метою врахування технічних досягнень у боротьбі з відмиванням коштів або фінансуванням тероризму та для забезпечення постійної імплементації цієї Директиви, Комісія може, ► **M2** ----- ◀ , прийняти такі імплементаційні заходи:

- (a) роз'яснення технічних аспектів визначень в пункті (a) та (d) частини 2 статті 3 та частинах (6), (7), (8), (9) та (10) статті 3;
- (b) встановлення технічних критеріїв оцінки ситуацій, які становлять низький ризик відмивання коштів або фінансування тероризму, як визначено в частинах 2 та 5 статті 11;
- (c) встановлення технічних критеріїв оцінки ситуацій, які становлять високий ризик відмивання коштів або фінансування тероризму, як визначено у статті 13;
- (d) встановлення технічних критеріїв оцінки, коли, згідно з частиною 2 статті 2 є підстави не застосовувати цю Директиву до визначених юридичних або фізичних осіб, які час від часу та дуже обмежено здійснюють фінансову діяльність.

▼M2

Заходи, визначені в першому пункті, призначені змінити неважливі елементи цієї Директиви, між іншим доповнюючи її, прийняті відповідно до регламентаційної процедури дослідження, як визначено в частині 2а статті 41.

▼В

2. У будь-якому разі, Комісія приймає перші заходи з імплементації впроваджуючи пункти (b) та (d) частини 1 к 15 червня 2006 року.

3. Враховуючи законодавство Співтовариства, розвиток економіки та зміни в міжнародних стандартах, Комісія ► **M2** ----- ◀ , затверджує підпункт (e) пункту 3 частини 1 статті 2, частину (b) статті 7, частину 1 статті 10 та пункти (a) і (d) частини 5 статті 11.

▼M2

Заходи, визначені в першому пункті, призначені змінити неважливі елементи цієї Директиви, між іншим доповнюючи її, прийняті відповідно до регламентаційної процедури дослідження, як визначено в частині 2а статті 41.

▼В

4. В разі виявлення Комісією, що третя країна не виконує вимоги частини 1 або 2 статті 11, частини 3, 4 або 5 статті 28, або в межах, визначених у пункті (b) частини 1 цієї статті або пункті (b) частини 1 статті 16, або коли законодавство цієї третьої країни не дозволяє забезпечувати застосування заходів, передбачених першим

▼B

пунктом частини 1 статті 31, вона має прийняти рішення щодо цього, відповідно до процедури, визначеної в частині 2 статті 41.

Стаття 41

1. Комісії допомагає Комітет з попередження відмивання коштів та фінансування тероризму, далі – «Комітет».

2. При зверненні до цієї частини, слід застосовувати статті 5 та 7 Рішення 1999/468/ЄС, враховуючи положення статті 8 цього ж документу та забезпечуючи заходи з імплементації, прийняті відповідно до цієї процедури, не змінюють істотні положення цієї Директиви.

Період, визначений в частині 6 статті 5 Рішення 1999/468/ЄС має бути встановлений у три місяці.

▼B

2а. Якщо є посилання на цю частину, застосовуються частини 1-4 статті 5а та статті 7 Рішення 1999/468/ЄС, беручи до уваги положення статті 8.

▼M2

3. До 31 лютого 2010 та після, щонайменше кожні три роки Комісія переглядає положення стосовно її виконавчих повноважень та надає звіт Європейському Парламенту та Раді щодо функціонування цих повноважень. Звіт має досліджувати, зокрема, необхідність для Комісії внести зміни до цієї Директиви з метою забезпечення відповідної сфери застосування виконавчих повноважень наданих Комісії. Висновок стосовно необхідності внесення зміни, супроводжується законодавчою пропозицією внести зміни до положень, які надають виконавчі повноваження Комісії.

▼B

РОЗДІЛ VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 42

До 15 грудня 2009 року, та протягом щонайменше трьох річних періодів з цього моменту, Комісія складає звіт про імплементацію цієї Директиви та подає його до Європейського Парламенту та Ради. Для першого такого звіту, Комісія має врахувати особливу оцінку дій юристів та інших незалежних юридичних діячів.

Стаття 43

До 15 грудня 2010 Комісія має представити звіт до Європейського Парламенту та Ради щодо процентних співвідношень частини 6 статті 3, звертаючи особливу увагу на можливу доцільність та наслідки зменшення процентного співвідношення підпунктів (a)(i), (b)(i) та (b)(iii) частини 6 статті 3 від 25% до 20%. Таким чином, звіт Комісії може містити пропозицію щодо змін до цієї Директиви.

Стаття 44

Директива 91/308/ЄС визнається такою, що втратила силу.

▼B

Посилання на Директиву, що втратила чинність, мають вважатися посиланнями на цю Директиву та читатися відповідно до Кореляційної таблиці, наведеної у Додатку.

Стаття 45

1. Держави-члени мають ввести в дію закони, підзаконні та адміністративні положення необхідні для виконання вимог цієї Директиви до 15 грудня 2007 року. Вони мають негайно подати в Комісію текст цих положень та кореляційну таблицю співвідношення між прийнятими національними положеннями та положеннями цієї Директиви.

У процесі ухвалення державами-членами таких положень, вони повинні містити посилання на цю Директиву або супроводжуватися таким посиланнями у випадку їх офіційної публікації. Держави-члени повинні визначити методи здійснення такого посилання.

2. Держави-члени направляють Комісії тексти основних положень національного законодавства, які вони приймають у сфері, на яку поширюється дія цієї Директиви.

Стаття 46

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після її опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 47

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Ця Директива	Директива 91/308/ЄЕС
Частина 1 статті 1	Стаття 2
Частина 2 статті 1	Частина (С) статті 1
Пункт (а) частини 2 статті 1	Перший підпункт частини (С) статті 1
Пункт (b) частини 2 статті 1	Другий підпункт частини (С) статті 1
Пункт (с) частини 2 статті 1	Третій підпункт частини (С) статті 1
Пункт (d) частини 2 статті 1	Четвертий підпункт частини (С) статті 1
Частина 3 статті 1	Третя частина пункту (С) статті 1
Частина 4 статті 1	
Частина 5 статті 1	Друга частина пункту (С) статті 1
Пункт 1 частини 1 статті 2	Частина 1 статті 2а
Пункт 2 частини 1 статті 2	Частина 2 статті 2а
Підпункти (а), (b) та (d) – (f) пункту 3 частини 1 статті 2	Частини 3 – 7 статті 2а
Підпункт (с) пункту 3 частини 1 статті 2	
Частина 2 статті 2	
Частина 1 статті 3	Частина (А) статті 1
Пункт (а) частини 2 статті 3	Пункт 1 частини В статті 1
Пункт (b) частини 2 статті 3	Пункт 2 частини (В) статті 1
Пункт (с) частини 2 статті 3	Пункт 3 частини (В) статті 1
Пункт (d) частини 2 статті 3	Пункт 4 частини (В) статті 1
Пункт (е) частини 2 статті 3	
Пункт (f) частини 2 статті 3	Друга частина пункту (В) статті 1
Частина 3 статті 3	Пункт (D) статті 1
Частина 4 статті 3	Перша частина пункту (Е) статті 1
Частина 5 статті 3	Друга частина пункту (Е) статті 1
Пункт (а) частини 5 статті 3	
Пункт (b) частини 5 статті 3	Перший абзац пункту (Е) статті 1
Пункт (с) частини 5 статті 3	Другий абзац пункту (Е) статті 1
Пункт (d) частини 5 статті 3	Третій абзац пункту (Е) статті 1
Пункт (е) частини 5 статті 3	Четвертий абзац пункту (Е) статті 1
Пункт (f) частини 5 статті 3	П'ятий абзац та третя частина пункту (Е) статті 1
Частина 6 статті 3	
Частина 7 статті 3	
Частина 8 статті 3	
Частина 9 статті 3	
Частина 10 статті 3	
Стаття 4	Стаття 12
Стаття 5	Стаття 15
Стаття 6	
Частина (а) статті 7	Частина 1 статті 3

Частина (b) статті 7	Частина 2 статті 3
Частина (c) статті 7	Частина 8 статті 3
Частина (d) статті 7	Частина 7 статті 3
Пункт (a) частини 1 статті 8	Частина 1 статті 3
Пункти (b) – (d) частини 1 статті 8	
Частина 2 статті 8	
Частина 1 статті 9	Частина 1 статті 3
Частини 2 - 6 статті 9	
Стаття 10	Частина 5 та 6 статті 3
Частина 1 статті 11	Частина 9 статті 3
Частина 2 статті 11	
Частина 3 та 4 статті 11	
Пункт (a) частини 5 статті 11	Частина 3 статті 3
Пункт (b) частини 5 статті 11	Частина 4 статті 3
Пункт (c) частини 5 статті 11	Частина 4 статті 3
Пункт (d) частини 5 статті 11	
Стаття 12	
Частини 1 та 2 статті 13	Частина (10) та (11) статті 3
Частини 3 – 5 статті 13	
Частина 6 статті 13	Стаття 5
Стаття 14	
Стаття 15	
Стаття 16	
Стаття 17	
Стаття 18	
Стаття 19	
Стаття 20	Стаття 5
Стаття 21	
Стаття 22	Частини 1 та 2 статті 6
Стаття 23	Частина 3 статті 6
Стаття 24	Стаття 7
Стаття 25	Стаття 10
Стаття 26	Стаття 9
Стаття 27	
Частина 1 статті 28	Частина 1 статті 8
Частини 2 – 7 статті 28	
Стаття 29	
Частина (a) статті 30	Стаття 4, перший абзац
Частина (b) статті 30	Стаття 4, другий абзац
Стаття 31	
Стаття 32	
Стаття 33	

Частина 1 статті 34	Пункт (а) частини 1 статті 11
Частина 2 статті 34	
Частина 1 статті 35 перша частина	Перше речення пункту (b) частини 1 статті 11
Частина 1 статті 35 друга частина	Друге речення пункту (b) частини 1 статті 11
Частина 1 статті 35 третя частина	Друга частина пункту 1 статті 11
Частина 2 статті 35	
Частина 3 статті 35	
Стаття 36	
Стаття 37	
Стаття 38	
Частина 1 статті 39	Стаття 14
Частини 2 – 4 статті 39	
Стаття 41	
Стаття 42	Стаття 17
Стаття 43	
Стаття 44	
Стаття 45	Стаття 16
Стаття 46	Стаття 16